

زخم کاری

چرا جلال حسینی حق دارد از دست کی‌روش ناراحت باشد؟

حسینی واقعا تمام‌شده بود؟

حذف نام حسینی از فهرست نهایی تیم ملی ایران در جام جهانی ۲۰۱۸ در حالی اتفاق افتاد که تا آخرین ساعات، حتی کسی تصور اتخاذ این تصمیم را هم نداشت. حسینی در اغلب مسابقات مرحله انتخابی بازیکن فیکس تیم ملی بود و حتی در دیدار منتهی به صعود در برابر ازبکستان هم در ترکیب اصلی به میدان رفت. در نتیجه عجیب بود که کی‌روش او را با خودش به روسیه نبرد. در آن زمان شاید برخی تصور کردند فوتبال حسینی تمام‌شده و او بنیة لازم برای ادامه کار در سطح بالا را ندارد. با این حال گذر زمان نشان داد چنین نیست. حسینی در لیگ برتر همچنان کیفیت بسیار بالایی

خودش را نشان داد و در قامت کاپیتان پرسپولیس، ۳۲ ساله قهرمانی لیگ را بالای سر برد. او به تیمش کمک کرد تا در هر ۳ سال مزبور کمترین آمار گل خورده را در لیگ برتر به ثبت برساند. در لیگ بیستم کاپیتان سرخ‌ها علاوه بر درخشش در امور دفاعی، با ۴ گل زده بهترین فصل فوتبالی‌اش را از این نظر تجربه کرد. در چنین شرایطی، واضح است که جلال دست‌کم به عنوان یک ذخیره مطمئن می‌توانست در فهرست تیم ملی برای جام جهانی بماند، اما کی‌روش دیدگاه دیگری داشت.

از خانزاده دعوت کن!

با وجود همه اینها برخی عقیده دارند خوب بود جلال

روزهای پایانی تمرین تیم ملی ایران در تهران و پیش از اعزام بازیکنان به قطر برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۲، برخی پیشگفتار نامدار کشور با دعوت شخصی کارلوس کی‌روش راهی اردو شدند تا با بازیکنان ملاقات کنند و باعث افزایش روحیه آنها شوند. در بین نام‌های شاخص، اسم مهدی رحمتی و اندرانیک تیموریان به چشم می‌خورد اما شاید جنجالی‌ترین داستان مربوط به مهمانی بود که این دعوت را نپذیرفت؛ جلال حسینی. کاپیتان پیشین و مربی فعلی پرسپولیس در حالی «مشغله کاری» را دلیل نپذیرفتن پیشنهاد کی‌روش عنوان کرد که در دوران تعطیلات طولانی و کسالت‌بار لیگ برتر به‌سرا حسینی باشد. با این حال او به سرمربی سابقش جواب منفی داد تا روشن شود ناراحتی‌اش به‌خاطر اتفاقات ۴ سال پیش است؛ زمانی که در آستانه اعزام تیم ملی به جام جهانی ۲۰۱۸، روسیه، حسینی به‌طور ناگهانی از فهرست خط خورد و ناباورانه حضور در این مسابقات را از دست داد. تصمیم جنجالی کی‌روش، یک زخم کاری در وجود جلال بود که به‌نظر می‌رسد هرگز هم با آن کنار نیامد.

فوتبال ایران

دیگر کسی نمی‌خندد

در مورد فیروز کریمی که همه می‌دانستند در نفت آبادان ناکام خواهد بود

قابل پیش‌بینی‌ترین خبر این روزهای فوتبال ایران، جدایی فیروز کریمی از نفت آبادان بود. بعد از انتخاب شگفت‌انگیز رضا پرکاس به‌عنوان سرمربی آبادانی در آغاز فصل، او به دلیل کسب نتایج ضعیف برکنار شد و باشگاه گزینه عجیب‌تری را برای جانشینی‌اش انتخاب کرد؛ فیروز کریمی. بدون تعارف باید گفت سال‌هاست که دوران مفید کاری کریمی به پایان رسیده است. او بیشتر از ۳۰ سال قبل و در فرمت ساده و خلوت جام باشگاه‌های آسیا با پاس قهرمان قاره شد و طبیعتاً تا یکی، دو دهه بعد بازار خوبی داشت، اما هرچه جلوتر رفتیم مزایای فنی کریمی جای خودش را به امتیازات حاشیه‌ای همچون بذله‌گویی‌های او داد. این شیوه در ابتدا مورد توجه بود و کریمی را در کانون توجهات قرار داد. او حتی موفق شد «سینی گل‌آفایی» را هم ببرد، هر چند حالا سال‌هاست که دیگر خود گل‌آقا هم منتشر نمی‌شود. این بخش از داستان هم به‌تدریج تکراری و لوس شد تا کریمی کاملاً به حاشیه رانده شود. از این منظر انتخاب او به‌عنوان سرمربی تیم بحران‌زده نفت آبادان از همان ابتدا عجیب می‌نمود.

صنعت نفت سی‌وسومین تیم فیروز کریمی در دوران مربیگری‌اش بود. بسیاری از تیم‌هایی که او در آنها کار کرده، امروز یا وجود خارجی ندارند یا اساساً تغییر هویت داده‌اند؛ از همان پاس تهران تا بهمن کرج و پل‌اکریل و استقلال اهواز و البته ابومسلم داماش گیلان و بسیاری دیگر از این تیم‌ها. وقتی او به نفت آبادان آمد، کمترین خوش‌بینی در مورد موفقیتش وجود داشت و به سرعت روشن شد منتقدان اشتباه نمی‌کردند. کریمی که چشم‌پسته قول داده بود تیم آبادانی را در جدول تکریمی کند، سرانجام بعد از تحمل ۲ مساوی و ۳ شکست در ۵ بازی از هدایت طلایی پوشان برکنار شد. کریمی توانست صنعت نفت آبادان را پایین‌تر از ملوان و نفت مسجد سلیمان در قعر جدول رده‌بندی بنشانند. این داستان مردی است که سال‌هاست دیگر کسی به حرف‌ها و کارهایش نمی‌خندد.

فقط ۲۰ میلیون؟

جریمه انصراف از جام حذفی، حتی به‌اندازه بلیت رفت و برگشت ۳ بازیکن نیست

فوتبال ایران در سال‌های اخیر به‌طور فزاینده‌ای متشکل عدم حضور تیم‌ها در مسابقات مختلف مواجه بوده است. آش در این زمینه آنقدر شور شده که فصل گذشته چند بازی لیگ برتر به انجام نرسید و در هفته پایانی لیگ یک هم چیزی حدود نصف مسابقات به همین دلیل لغو شد! دلایلش هم ساده است؛ تیم‌هایی که جایگاه‌شان در جدول تثبیت شده باشند، موسسه می‌شوند که قید مرارت ناشی از انجام بازی و مخصوصاً هزینه‌های هنگفت سفر و اقامت را بزنند و در مسابقات حضور نیابند. عدم‌دارندگی کافی در قوانین موجود هم دست و پال تیم‌ها را برای این کار با می‌گذارد.

شکل فجع‌تر ماجرا اما همیشه در جام حذفی وجود داشته است؛ تورنمنتی که در مراحل ابتدایی با حضور تیم‌هایی از دسته‌های پایین‌تر آغاز می‌شود. این تیم‌ها علاوه بر آنکه مشکلات مالی بیشتری دارند، با خطر سقوط انضباطی به لیگ‌های پایین‌تر هم مواجه نمی‌شوند و به همین راحتی با انصراف از مسابقات، نظم تورنمنت را به هم می‌ریزند. در تازه‌ترین نمونه از این دست، ۲ تیم پویندگان تلاش مرودشت فارس و سرخوشان پاکدشت به‌دلیل عدم حضور در برابر رقیب به پرداخت ۲۰ میلیون تومان جریمه محکوم شدند. این ۲۰ میلیون تومان حتی پول بلیت هواپیما برای رفت و برگشت ۳ بازیکن تیم هم نیست، چه برسد به اقامت و سایر هزینه‌ها. خوب چرا تیم‌ها نباید بعد از مواجه شدن با قرعه بیرون از خانه و مخصوصاً شهرهای دور، از حضور در بازی‌ها انصراف ندهند؟

اعاده حیثیت در ۷۰ سالگی

کمتر از ۱۰ روز دیگر به نخستین بازی ایران در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر زمان باقی مانده است؛ دیداری که عصر دوشنبه آینده برابر انگلستان برگزار می‌شود. به هر دلیلی فضای فعلی فوتبال ایران چندان نشان از حال و هوای حضور تیم ملی در جام جهانی ندارد. هرگز پیش نیامده بود که تیم ملی برای حضور در چنین تورنمنتی اینقدر سرد و خاموش بدرقه شود. معمولاً رسم بر این است که آخرین مسابقه تدارکاتی داخل کشور تیم ملی جنبه «مراسم بدرقه» پیدا می‌کند اما این بار دیدار با نیکاراگوئه در ورزشگاه خالی آزادی برگزار شد و با برتری خفیف تیم ملی کشورمان خاتمه یافت. هم‌زمان با این شرایط، انتقادهای مطرح لباس تیم ملی هم وجود داشت که حاشیه‌های دیگر ساخت، مجموعه این مسائل امنیتی تواند روی انگیزه‌های کارلوس کی‌روش تأثیر منفی ایجاد کند. او در ۷۰ سالگی به‌دنبال اعاده حیثیتی است که شاید این اواخر روی آن خش افتاده باشد.

طعنه‌ای که بی‌جواب ماند

حقیقت آن است که کی‌روش در قامت یک بازیکن سرسرمی تیم برنده ایران شد. این موقعیت، دقیقاً در تضاد با وضعیت ۱۰ سال پیش کارلوس است که به‌عنوان منجی سسکان هدایت تیم غریب ایران را بر عهده گرفت. کی‌روش برای رسیدن به جام جهانی ۲۰۲۲ قطر به وضوح به تیم ملی ایران چراغ سبز نشان داد و آنقدر امانت‌ور این کار را کرد که حامیان سنتی‌اش هم نتوانستند از این مربی حمایت کنند. پس از آن، در آگان اسکوچیج هم در تنها مصاحبه بلندش با یک روزنامه چاپ کرواسی آشکارا بر کی‌روش خرده گرفت و گفت هیچ مربی بزرگی کار او را انجام نمی‌دهد. کارلوس که پیش از این به کوچک‌ترین و معمولی‌ترین جملات هم واکنش تند نشان می‌داد، این بار در مقابل چنین کنایه‌ای سکوت کرد تا شاید روشن شود دستش خالی است. همه این اعتبار فنانده می‌تواند اعاده شود، در صورتی که کارلوس تیم ملی ایران را به مرحله حذفی جام جهانی ببرد. چنین دستاوردی غیر از اینکه برای تیم ملی ایران «تاریخی» خواهد بود، خود کی‌روش را هم دوباره به‌عنوان یک برند معتبر مطرح می‌کند. البته که رسیدن به چنین هدفی سخت است و سبک بازی تیم ملی برابر رقیبی همچون نیکاراگوئه هم تردیدها را افزایش می‌دهد.

برچسب نامأنوسی بازنده

کی‌روش این روزها در موقعیتی قرار گرفته که برایش تا حدودی نامأنوس است. او با وجود همه فراز و فرودهای دوران مربیگری‌اش، معمولاً «برنده‌بودن» را حفظ می‌کرد. کی‌روش پس از دوران ناموفق سر مربیگری در رئال مادرید که ناچار شد همه مسئولیت‌های شکست پروژه کهنشانی‌ها را قبول کند، خودش را تنها درگیر حضور در تیم‌های ملی کرد. کار در تیم ملی با باشگاه خیلی فرق می‌کند. تعداد مسابقات و اردوها کمتر است و برخلاف باشگاه، افکار عمومی به جای نمایش‌های مطلوب انتظار کسب نتایج بهتر را دارد. این همان سیستمی است که کی‌روش هم به آن علاقه داشت. او یک‌بار آفریقای جنوبی، یک‌بار برتغال و آبار ایران را به جام جهانی رساند و در اغلب موارد هم تیمش آنقدرها جذاب و خاطر‌انگیز بازی نمی‌کرد. با این حال «نتیجه» به‌دست می‌آمد و همین برای مرد پر تعالی کافی بود. کی‌روش با همین دست‌فرمان جلورفت تا اینکه مسابقات انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲ برای او تبدیل به یک کلبوس تمام‌عیار شد. شکست و ناکامی باورنکردنی در ۲ تیم ملی کلمبیا و مصر، اعتبار کی‌روش را به حداقل رساند. او با هیچ‌یک از این دو تیم موفق به حضور در جام جهانی نشد و علاوه بر آن در ۲ تورنمنت دیگر هم بازنده بود تا یک نمره بسیار بزرگ در کارنامه‌اش به ثبت برسد.

نگنه بازی

عاقبتش از اول مشخص بود

مهدی رسول‌پناه، مدیرعامل اسبق پرسپولیس در مورد پرونده آنتونی استوکس و چرایی عدم شکایت از این بازیکن، حرف‌های جالبی زده؛ سخنانی که در حالت عادی می‌توانست تکان‌دهنده باشد اما آنقدر از محمدحسن انصاری‌فرد شاهکار دیده‌ایم که اینها دیگر در مقابلش به حساب نمی‌آید! رسول‌پناه می‌گوید: «قرار داد باشگاه با استوکس آنقدر ایراد داشت که حتی خجالت کشیدیم آن را به فیفا بفرستیم. این قرار داد حداقل ۲۰ اشکال محتوایی داشت. مثلاً در آن درج شده بود در صورت وقوع اختلاف باید به فدراسیون فوتبال رجوع کنیم، در حالی که مرجع رسیدگی به این مشکلات، فیفا است.» بله خوب؛ استاد انصاری‌فرد طی عمده‌چنان مدیریت درخشانی داشت که نامش بر بلندای تاریخ ورزش ایران ثبت خواهد شد. آخر و عاقبت انتقالی هم که روی آنتن تلویزیون با تماس تلفنی نهایی شود، از اول معلوم است.

از نیمکت قبرس به جام جهانی قطر

یکی از بازیکنانی که به‌احتمال زیاد در فهرست نهایی تیم ملی برای حضور در جام جهانی قطر قرار خواهد گرفت، کریم انصاری‌فرد است. او از جمله بازیکنان مورد علاقه کی‌روش است که در جام جهانی هم حضور داشت و تنها گل ایرانیان را از زوری نقطه پالتی وارد دروازه برتغال کرد. دیگر گل ما در روسیه با اشتباه عزیز بوهدوز مراکشی به ثمر رسید. انصاری‌فرد اما از آن جام جهانی‌تاین جام جهانی سیر خوبی نداشته و از یونان به قبرس رسیده است. او که در ۱۳ بازی برای اومونیا ۳ گل به ثمر رسانده، در آخرین بازی باشگاهی تیمش ۹۰ دقیقه روی نیمکت نشست و البته اومونیا هم با ۴ گل به برتری دست یافت. کریم در چنین حال‌وهوایی راهی جام جهانی می‌شود؛ هرچند امیدواریم در قطر اتفاقات دیگری برایش رخ بدهد.

جنگ اعصاب

روزهای پایانی است که می‌شویم باشگاه استقلال به‌دنبال پرداخت قسط دوم رضایتنامه محمد مجبی است؛ قسطلی که اگر به‌موقع پرداخت نشود، می‌تواند منجر به بازگشت این بازیکن به سانتاکلارا ی پرتغال شود. مخصوصاً با توجه به اینکه مجبی اسامال ۴۴ ساله برای استقلال به ثمر رسیده، حفظ او تبدیل به نخستین مأموریت علی فتح‌الله‌زاده در بازگشت به این باشگاه شد؛ با این حال هنوز پول مورد نظر پرداخت نشده و حتی سانتاکلارا نامه زده که بازیکن ما را برگردانید! مطابق روال این سال‌ها، طرف ایرانی اصرار دارد که پول را ورز او را بر کرده اما به‌خاطر مشکلات ناشی از تحریم، به حساب طرف خارجی نشسته است. امیدواریم مشکل استقلال و مجبی حل شود اما در شرایط فعلی، انتقال پول به خارج از کشور، حکم جنگ اعصاب را پیدا کرده است.

سوژه روز

رانده‌شده از بهشت!

ادامه از صفحه ۱۷ حضور دارد و این بار به‌نظر می‌رسد با دربی‌ل‌زدن همه بدناسی‌ها، در یک قدمی جام جهانی است.

■ اشکان دژاگه؛ برخلاف علی‌قلی‌زاده، اشکان دژاگه با تیم کی‌روش به جام جهانی روسیه رفت اما مصدومیت اجازه نداد او حتی یک دقیقه در جام بازی کند. کی‌روش تا روز آخر به حضور دژاگه در زمین امید داشت اما این اتفاق رخ نداد و اشکان آمادگی لازم برای حضور در جام را به‌دست نیاورد.

■ اللهیار صیادمنش؛ قبل از امید ابراهیمی، آخرین مصدوم تیم ملی اللهیار صیادمنش بود؛ بازیکنی که در دوران اسکوچیج به تیم ملی دعوت می‌شد اما در چمپیونشپ آسیب دید و برای مدت زیادی شناسن بازی در تیم ملی را از دست داد. اللهیار حالا باید جام جهانی را از تلویزیون تماشا کند.

کارلوس کی‌روش

رو به رو آماده باش